

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.
Ziarul apare Marția, Joia și Sâmbăta

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrierile nefrancate se refuză. — Articolele nepublicate nu se însoțesc.

Prețul inserțiilor, după învoială

Abonamentele și inserțiile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

La câmpăna oremii

Investimântat de aureola fericirii cerești coboară truditul an adăucirilor veșniciei. E împăcat și mulțumit peste măsură că Stăpânul lumilor i-a hărăzit să îngroape el sila nedreptății fărâșelate, mîncuna și celelalte fapături ale iadului. Și e bucuros minune, că poate trimite urmaș cu mult mai senin, nîhi bun, mai bogat, mai înlept, mai drept, care din belșugul de împărțit al lumilor visate va răsplăti cu mîna largă toate chinurile durerii, ale nedreptății, ale robiei sufletești și trupеști.

Să ne închinăm cucernia în fața bătrînului, care în clipele de agonie a știut să ne binecuvînteze atât de pînăteș neamului de putere, împinzindu-ne vederea împăianăgenită de puterea beznii cu razele binefăcătoare ale dreptății și libertății.

Dar din «tăcerea adăncilor veșniciei» ne mai trimite un tainic glas de vitejeșe îndemn, de înleptăță îmbărbătare. Nu-l auziți? Nu-l pricepeți? Străbate prin sânge în firea noastră întreaga. Doar în el vibrează graul celor ce au plătit cu viața lor vama cea mare a libertății ginșilor, a binelui de obște, se mișcă indemnul tainic al fraților și strămoșilor noștri, a ferților cu bună mireasmă:

— Cu trupurile noastre om îndreptat și netezit căile Domnului, ale mării neamului. Din sângele inimii noastre vărsat pe toate câmpurile au răsărit flori cu dulce farmec, cari împodobesc drumul dreptății în lume. «Sadorile agoniilor de sânge» s'au strîns și împletit în vejnice valuri, cari au rupt zăgazurile, stavilele meșteșugii și viclene dinire frați. Lacrămile mamelor, soților, surorilor și orfanilor noștri au spălat, curățit și tămăduit întregul trup al neamului, așa, că astăzi e întregii, sănătos, curat și neprihănit asemenea pruncului născut în ieslea miresmilor de tîn.

Acum cînd Domnul Paterilor n'a fost atît «milostiv, cînd zorile vrăjite de jertfa s'au lăsat se arată alîde de puternice pentru a «înti cu desăvîrșire înlunerecul care ni a robii sufletul veacuri deardăndu, să nu uități că ele aducînd ziua aduc și marea și sfînta datorii a muncii, a muncii sincere și înleptate, a muncii adevărate și neîntrerupte. Da, se face ziua și munca cea mare cere să se facă începutul. Doar ce e și singura atribuție care leagă pe om de «faptul lumii» de Dumnezeu. Ea e rugăciunea cea mai sfîntă și putere nebiruită. Prin ea vă apropiați de Dumnezeu căci își are «creștetul în cer». Munca curăță păcatele lumii, ale trecutului, ucide pîzma și ura, și în-

frățește și pe cei învrăjbiți. Numai muncind sincer și cu toată răvna sufletului veți putea ridica ochii din țărîndă să priviți țărîndă la strămoșii voștri în «veșnicia Domnului. La ceata slîndă de nemuritori, strașă cerească» a împărăției românești.

Munca săvîrșită cu credință vă va feri de fapături neîngădute, de neblăncia vrierilor și poșterilor rele de străbătatea gîndului și vă va căduzi pe drumul dreptății și a dragostei de fraie, îndemnăndu vă cu povețe negrate, la împlinirea poruncilor firiți și ale lui Dumnezeu. Căci să știți — o simțiți și vedeți azi înfăptuindu-se — că există o sfîntă dreptate și aici pe pămînt ca și dincolo de moarte. Orice faptă, orice vorbă, orice voință și orice gînd, căldorească orișicît spațiu și timp, se întoarce hotărît și cu siguranță la obârșie. Și vai de cel ce n'a săvîrșit faptele dreptății și ale dragostii! Se va îndăbuși sub povara nelegirilor sale.

Dreptăcea fiți însufleștiți apostoli ai muncii creatoare și vă feriți de faptele ce și de rădăcina în slabiciunea inimii. Feriți-vă de păcate și de greșeli, mai ales în rădritul vieții libere, căci ele se răsbund amar!

Fiți adevărați slujitori ai dreptății și fii vrednici ai luminei!

Muncă dreptate, lumină, sfîntă treime izbăvitoare! Ție să se închine în anul ce vine și în vecii vecilor fiii României mari!

Un dorobanț.

Felul de a munci

Cea dintîi și cea mai importantă reformă după război este organizarea muncii.

Despre acest subiect citim într-o publicațiune nouă, — apărută în lasi sub numirea de *Renăscerea Română*, revistă lunară, primită acum, — un articol scris de dl Dr. G. D. Creșngă, ale cărui expuneri merită să le cunoaștem și noi cel puțin în resumat.

Condiția neapărată pentru regenerarea noastră, — scrie dl Creșngă, — și pentru dezvoltarea noastră înăuntru și afară este: munca.

În patru puncte se semnalează, în amînsitul articol, felul de a munci:

1. Muncă la tric și la mare, la tineri și bătrîni, muncă în școala și biserică, muncă în agricultură, în comerț și industrie, muncă în birourile statului, ca și în birourile particulare, muncă în cabinetul bărbatului politic, ca și al omului de știință, muncă în palatul bogatului, ca și în coliba săracului.

Fost'am noi un popor muncitor?

Cu hărare răspundem: Nu!

N'avem decît să ne aruncăm privirea la marea număr de funcționari publici cari în ultimii doi ani înainte de război n'aveau serviciul decît dimineața dela 8—11, ceace de fîpt înseamnă 9—12 jum. deci 3 jumătate ore pe zi! Și atunci pun întrebarea este oare admisibil ca funcționarii publici cari trebuie să dea exemplu în muncă celorlalte clase de populațiune, tocmai pentru că sînt în capul statului, să lucreze numai 3 ore și jum. pe zi? Nu ne arată aceasta în mod destul de lămurit că jumătate din ei sînt inutili, și că prin urmare din cele 200 milioane lei cît li se plătesc anual lefuri, s'ar putea face o economie de 100 milioane în fiecare an?

Cum putem pretinde ca o țară să meargă înainte, unde funcționarii publici din 24 ore abia muncesc 3 și jum. — 4 ore pe zi?

Că sînt și excepțiuni este sigur, dar nu excepțiunile fac progresul unei țări!

Pe de altă parte avem 6 milioane de țărani reprezentînd 82% din populația țării, cari de bine de rău muncesc în cursul verii și primăverii, dar cari la rîndule lenesc și ei complet cel puțin 5 luni pe an din cauza că nu li s'au dat pînă acum puțința și ocaziunea a și întrebunța munca în timpul eraii în industrie, meserii, etc. Dacă socotim numai un milion țărani cari ar trebui și ar avea ocaziune să lucreze în cele 5 luni în ateliere, meserii, la frîngii, saci, mușamale etc. plătindu-i cu 150 lei pe zi, — și ar rezulta numai pentru ei un câștig în plus anual de 230 milioane — adică mai mult decît toate economiile celor 6 milioane țărani depuse la Bîncile Populare în ultimii 15 ani, deosebire de alte 300—500 milioane anual cu care are crește valoarea în plus a producțiunii țării.

Și atunci întreb: cum vrem să mergem înainte, dacă nu muncim, și cine mai rămîne să muncească dacă su nu se muncеște, jos nu se muncеște, iar la mijloc se lenește?

2. Dar dacă prima condițiune este să se muncească mult, iar nu să se leneștească tot așa de important este să se muncească bine, și atunci în mod firesc venim la a doua condițiune importantă: la specializarea muncii, sau cum zic englezii «fiecare la locul lui».

În țările civilizate acest principiu de diviziune sau specializarea muncii a devenit o axiomă, pe cînd la noi a fost ignorat în modul cel mai grav.

A fi specialist într'o meserie sau funcțiune mare sau mică, înseamnă a fi om

priceput, și când ești priceput lucrezi repede și bine și cu rezultate bune, când nu, price munca e sterpă.

Pe principiul „specializării muncii”, se bazează cea mai desăvârșită organizare, de care o vedem la Englezi, Francezi, Germani și cari în acest război au dat rezultate atât de miraculoase, pe când în țările unde acest principiu este ignorat, unde literații sunt negustori, unde profesorii, medicii, farmaciații etc., fac administrație, unde inginerii, meseriașii, agronomii, etc., sânt funcționarii în birouri, unde în schimb comerciantului și industriașului îi lipsește orice pregătire serioasă și unde advocații fac de toate și atâtea alte nepotriviri, pe cari ne-am obișnuit să le vedem la noi, și și jos, de zeci de ani încotro, acolo o organizare serioasă a țării pe diferitele domnii este absolut imposibilă.

3. **Munca cinstită.** Timpul e bani, și fiecare la locul lui, sunt cele două axiome, care prin aplicarea lor au făcut din Englezi cel mai puternic și mai ordoșt popor. La noi din nenorocire, materialismul, în special din ultimul deceniu, a luat o proporție atât de îngrijitoare; mijloacele de îmbogățire pe căi lătrănuale au devenit atât de frecvente, în cât aceasta a 3 a condiție pentru noi este tot atât de indispensabilă ca și primele două.

Materialismul a ajuns să domine la noi întreaga viață, întreaga societate în prejudiciul oricărei educații sufletești mai înalte. Puterea banului a ajuns să împiedice pe alocure orice efort, să întunece orice manifestare a calităților intelectuale. Și când vitelul de aur suprime orice sentiment mai superior, când el acaparează inima și sufletul numai pentru a se putea săfășure plăceri personale și deșarte, atunci puterea banului intră în epoca decăderii de pe timpul Romanilor, atunci aristocrația banilor nemuncii sau însuși, nu mai sunt înecători, ci simptome de sfârșituri.

Transformări fundamentale a suferit viața noastră. Lux până la risipă, sus, unde valoarea banului muncit e mai puțin

cunoscută; lux ce s'a răspândit ca ori ce lucru rău, cu repeziune în toate straturile populației, speculațiunii la toate clasele de mijloc; luptă de îmbogățire cât mai repede, luptă din care ori ce sentiment mai înalt a eșit atrofiat, iar jos la orașe la clasa săracă, la clasa cu lefuri fixe, mizerie tot mai mare pe măsură cu scumpirea traiului. Cel mai mare bun al omului este când examenul zilnic al activității și conștiinței lui, îi dă dreptul să meargă cu fruntea sus.

Pericolul muncii necinstite nu constă numai în slăbirea fondului moral, și în anarhia ce amenință a se ivi în organizarea unei țări când o parte din locuitorii nu mai știu să facă deosebire între ce e al meu și ce e al tău, dar și în faptul, că dacă munca necinstia predomină și la organele de Stat, fie ele mari sau mici, atunci aceste organe nu vor lucra în interesul dezvoltării țării decât atât cât interesul lor personal nu suferă; nu vor desvolta altă activitate decât aceea care le permite sau le înlesnește însușiri de bani; nu vor lua alte măsuri decât acelea care prin complicarea lor, le înlesnesc să-și ascundă faptele și departe de a se gândi la probleme mari, ele nu sunt preocupate decât de ideea de îmbogățire.

4. A patra condiție pe care găsim necesar a o semnala, este înlesnirea, ce trebuie făcută elementelor capabile să ia parte la afacerile politice.

Afirmațiunea răspândită de unii interesati că „s'au avea oameni” este o legendă ce nu rezistă. Din contra, săbul populației românești, în colibeile țăranilor noștri, găsim tezaur de virtuți și talente, cari ca și diamantele, nu au nevoie decât să fie cioplite pentru a le să strălucească cu toată puterea în conștientizarea și dezvoltarea țării. N'a fost nevoie decât de o instrucție sumară și de o armă perfecționată pentru din poporul nostru să iasă eroii dela Mărășești. Fericiți, voi mamelor, care ie-iați lăpt.

Când însă în mod aproape oligarhic se desemnează anume număr sau chiar

anume persoane îndrituite să ia parte la afacerile publice, sau să fie scoase la iveală, ridicându-se supana pentru ele și închizându-se în schimb pentru alții orcad de muncitori și de merituosi ar fi, atunci este firesc, că dacă alegerea n'a fost fericită, să ne găsim la un moment dat în lipsa de oameni, aceasta însă nu din vina poporului român atât de darnic înzestrat.

De sigur că votul universal, introdus de Constituanta, va face drum elementelor capabile. Să nu ne facem însă iluzii că înainte de 10-15 ani, votul universal să dea roadele așteptate.

Până atunci cred că ar fi o inițiativă fericită măsura ca la fiecare an 1-3 din cei mai buni copii țărani, absolvenți ai școlilor primare, din fiecare comună rurală, — prin depunerea și de examene — să fie ajutați într un mijloc sau altul să apără la lumină fiind aduși cu timpul în situația care să le permită a lua parte la conducerea țării și a lucra rodnic pentru dezvoltarea ei. Dacă s'ar fi adoptat mai de mult acest sistem, câte forțe nu s'ar fi pus în serviciul țării, și iarăși câte talente din cauza organizației noastre sociale defectuoase nu se pierd în mod inutil pentru țară.

Iată cele 4 mari principii care trebuie să ne călăuzească după război, dacă vrem să trăim românește și să murim români pe pământul românesc.

Parastatul eroilor români

Sentimentul de adâncă pietate și recunoștință față cu eroii neamului, a vitejilor cari prin jertfa de sine au hotărât atât de mult înfăptuirea idealului național a străns Dumineca toată lumea românească din Sibiu în catedrală. Au venit generalii *Maniu* cu generalii *Panaiteasa* și *Dobija* și întreg corpul ofițeresc, premierul ardelean *Maniu* cu consiliul dirigent român.

La sfârșitul liturghiei protopopul Dr. I. *Stroia* asistat de preoții militari *Serafim*,

FOIȘOARA

Unitatea națională

— Constatări istorice —

Adunarea națională din 1 Decembrie 1918 dela Alba-Iulia a întregit hotarele firești ale neamului românesc.

Potopul de lacrimi și de sânge, jertfe fără număr, aduse în curgera veacurilor au pregătit izbândă adevărată și a dreptății, și prăbușirea minciunii și a prigonirii...

Profetul timpurilor de astăzi, istoricul Nicolae Bălcescu, în cartea sa plină de adevăr și poezie, *Istoria românilor sub Mihai Viteazul*, arată în lumina faptelor năzuințele de unificare ale românilor într un singur stat.

Nimic nu este mai actual, decât o citire în această ocazie a neamului.

Eată ce spune Bălcescu (p. 220 și u.):

Timpul valoros al veacului de mijloc împărșe pământul românesc în trei țări: Transilvania cu Banatul, Moldovia și țara Românească; dar în inimile tuturor românilor rămăse neaptesă tradiția unui trai comun și dorința d'a-i înființa din nou.

În acele timpuri grele ale năvălirii barbarilor, în două rânduri țara Românească și Moldovia se pusură, locuitorii trăgându-se la munte și în Ardeal, de unde, când barbarii deșertară

locurile, ei se întoarse sub domnia lor, la vechele lor vetre.

Dar multă vreme încă, până la 1467, domniile țării Românești păstrară stăpânire peste ducatele *Omlaşului*, *Făgărașului* și *Radna* în Transilvania, precum și domniile Moldovei stăpâni mai mult vreme ducatul *Maramureșului*.

Întâmplările ținuse aceste țări, Transilvania, țara Românească și Moldovia, singure, isolate, libere, între împărăția Turcească, Ungaria și Polonia, care toate amenințau cotropirea lor. Era dar firesc lucru ca ori-care din vovezoi acestor țări se simțea în putere, să caute a le uni într un singur stat și astfel a reînțemeia vechiul regat al Daciei.

Dacă vedem această idee intrând adesea în capul domnilor ungherești din Ardeal, cu atât mai mult ea trebuia să intre în capul acestor mari vovezoi români, care se inspirară de simțământul național al românilor.

Naționalitatea, deși nu avea atunci acel caracter reflectiv și ideal ce a dobândit în zilele noastre, dar era mult mai întinsă și mai puternică, ca simțământ. Toți istoricii veacului de mijloc se miră de puterea cu care românii își păstrează obiceiurile române și simțământele lor naționale, trăind în mijlocul barbarilor, fără a se amesteca cu dânșii. «*Țin ei de ocară*, — zice Tomasi, autor contemporan cu *Mihai-Vodă*, — numrea de valah, nevidind o fi chemați alt-

fel decât *români* și gloriificându-se că se trag din Români».

Mircea cel bătrân fu cel d'întai domn român, care se luptă pentru *unitatea națională*. Voi să cuprindă Transilvania și ațășă un război cu Sigismund, regele Ungariei, care dete pas Turcilor a se amesteca și a sili pe *Mircea* la 1393, de a se declara vasal al lui *Baiazid*. Apoi *Mircea* își întoarse armele asupra acestuia și, după ce cuprinsese *Moldova* și o răpi dela *lugod*, reclamă moștenirea împărăției româno-bulgare de la Turci și își întinse stăpânirea până la *Balcani*. Dar isprava acestor silințe ale marelui *Mircea* fură până în urmă întemeierea suveranității turcești asupra țării.

Ștefan-cel-mare al Moldovei călca pe pașurile lui, coprinse țara Românească pe care o puse ținută și trase prin acestea asupra și fură Turcilor. Apoi el dobândiște în proprietatea dela învinsul său dela *Peatra*, vestitul rege român al Ungariei, *Matei Corvin*, *cetatea de Balta* și *Cleciul* din Transilvania. Acest dar mai târziu silește pe un urmaș din osul lui, pe *Petru Rareș*, a se amesteca în treburile *Transilvaniei* și a voi să cuprindă această țară; dar cade și el jertfa acestor ambiții naționale.

¹ Ca dovadă vom cita titlul ce poartă *Mircea-Voda* în documentele rămase dela dânsul în care el se zice: «*Domn al amânduror Intrării Danării până în marea Neagră, Voivod al Ungro-Valachiei, due al Amalșului și Făgărașului, și al cetății Dreștiului (Siliștra) stăpânitor...*»

V. Debu și diaconul Dr. Gh. Comșa, servesc parastasul pentru odihna sufletelor soldaților români căzuți pe câmpurile de luptă și în deosebi ai acelor eroi cari au căzut în luptele din jurul Sibiului. Preotul militar Serafim ține cuvântarea de psalmodiere a virtuților ostașului român.

În fața catedralei așteptă batalionul de vânători în ținuta demnă de însemnată momentul iar un pluton e împodobit cu coroane de brad pentru încoronarea morminților acelor viteji români cari își dorm somnul de veci în cimiterul militar de aici.

Steagurile bisericesti, praporii fac începutul perigrinului de pietate și sub falfăierea lor se înșirue preoți înalți, frunțașii armatei române, conducătorii politici ai neamului, coral seminarial și toată lumea românească.

La cimitir în fața capelei se rostesc rugăciunile pentru odihna sufletelor de eroi, iar generalul de divizie Baron de Baier fericește în cuvinte alese pe cei ce au luptat vitejește și au murit pentru izbândirea neamului, pentru împlinirea idealului național.

O frumoasă cunună de laurii verzi cu trecolorul național se depune pe morminții aceluia cari în luptele crâncene date pentru desrobirea noastră în jurul Sibiului și-au vărsat sângele inimii.

Muzica militară cântă duos la poarta cimiterului iar corul seminarial le cântă la capătul în veci pomenirea lor.

Da, în veci i vom pomeni cu sfîntenie și vii vor fi numele lor din veac în veac.

Mulțămită

Domnul Ioan Grecu originar din Săliște, comerciant în Făgăraș, a binevoit a contribui la șespele pentru tipărirea broșurei «*Un mănunchiu din păcatele sistemului prabușii*». — cu suma de 200, și douăzeci coroane, — pentru care faptă îi exprimăm pe calea această mulțămită.

Sibiu, 28 Decembrie 1918.

Nicolae Ioan,
asesor consistorial.

Cu cât însă această idee dobânda martiri mai mari, cu cât ea costa mai mult pe românii, cu atât, după caracterul lor stăruitor, și neau e mai mult la dânsa.

În zilele lui Despot-Vodă (1572) din Moldova, ale acestui svințitric de geniu, se zicea în popor că trei tegeri se arătau domului în vis, în dimineața Crăciunului, cu coroane de aur, proovincid că el va stăpâni curând peste Moldova, țara Românească și Transilvania.

Marea idee a *Unității naționale* era dar pe acele vremuri un simțământ popular; în ochii poporului, ea era aceea ce este și astăzi, adică un *drept și o datorie*, singurul mijloc d'a se mântui de sub stăpânirea străinilor, d'a intra în întregimea drepturilor sale și d'a le păstra nevătămate de bântuirea dușmanilor.

Spre a o realiza, ce trebuia oare? O sa-bie comănecășă puternică, Români cu găsbiră aceasta. În capul țării românești sta un domn român, tânăr, îndrăgneaș, ambițios, cu minte înaltă, cu inima aprinsă spre fapte vitejești, vestit și meșter în războale; e în inspira de simțământ nației, se aprinsse de această idee a regenerării naționale și, cu puternicia lui vorbirii, hotărâ a nu pregeta până la moarte într-o îndeplinire ef. Împrejurările politice îi fură favorabile și deschisă un câmp întins ambiției lui celei mari.

Mărsăvie

Cu ce fel de arme luptă ungrilor. — Încercări desmădăduite

Unul dintre abonații noștri ne trimite trei «manifeste» — foi volante — ce se răspândește mai ales la sate pentru a zăpăci mințile oame-nilor și a-i face să creadă că stăpânirea ungrărească nu vrea alt ceva, decât binele și fericirea noastră, și nu mai gândește nici decât să ne prigonască și jăluască.

Mijloacele, folosite de ungrii pentru a-și lăși mijocurile și a face rău neamului românesc, sânt dintre cele mai urâte.

Eată ce ne scrie abonatul nostru cu data de 2 Ianuarie 1919: «Vă fac cunoscut, că cu Nrul 147 din 31 Dec. 1918 ai ziarului *Telegraful Român* am primit aici alăturat-lea 3 bucați manifeste, care nici de cum nu m'au bucurat.

«Vă rog să binevoiti a mă înștiința, dacă dela redacție s'au pachetat acestea? Sau să-mi explicați: Cum s'au trimis asemenea manifeste, otroavilor pentru noi?»

«Mărtori, că acele trei bucați manifeste au fost pachetate în gazete, am pe parohul comunei și comandantul gardei sătești.»

(Urmează subscierie).

Vă să zică: O mișele în toată forma. Manifestele, fără nici un nume, se vără pe ascuns în gazete românești, se înmăneză abonaților, ca și când ar fi trimise din partea ziarelor noastre...

Aducem cazul la cunoștința celor în drept, pentru a luă măsurile potrivite și a descoperi pe păcătoșii lași, — cari nu pot să fie în alt loc, decât la poșta sau pe tren.

Știrile zilei

Cătră Suverani. Cabinetului civil dela Curtea Regală, București. Ziarul «*Telegraful Român*» din Sibiu aduce din piejelul anului nou sentimentele de adăncă supunere și de sincer devotament marilor Suverani ai tuturor Românilor.

(ss) Enea Hodoș, Dr. Nicolae Regman.

De anul nou aducem urări de bine tuturor căitorilor noștri din România Mare.

Numărul proxin al ziarului nostru apare *Vineri*.

Din redacție. Ziarul nostru, care cu numărul de față intră în anul al 67-lea de existență, apare de-aci înainte în formatul cel mai răspândit al gazetelor ortelenești.

Scăpând de piedecile «supravegherii» foștilor procurori, redactorii acestui organ vestes nădăcușii adevărul, așa cum cere deplina dreptate și buna cuvîntă.

Rugăm onorații abonați să ne acorde, în acest scop, și mai departe binevoitorul lor sprijin, și să putem tipări numere de 6 și 8 pagini, afară de suplimentele ziilelor importante. Cel ce dă, lui ț și dă.

Hotărârea adunării naționale sășești. În 10 L. c. la ora 11 înainte de ameză s'a prezentat delegația sașilor, alcătuită de dnii Adolf S-huller, Dr. Rudolf Schuller, Rudolf Brandsch și Dr. Artur Polony, la consiliul dirigent român, pentru a-i înmăna hotărârea adusă în 8 Ianuarie în adunarea națională sășească ținută la Medias. Prezidentul consiliului național sășesc, parohul Sibiului A. Schuller, a roșit câteva călduroase cuvinte, cărora li-a răspuns prezidentul consiliului dirigent, dl. Minia, cu aceleașă căldură, asigurând poporul sășesc că va fi împărțităș de toate drepturile necesare pentru dezvoltarea și proășirea sa.

Delegațunea adunării naționale sășești va plecă în săptămîna aceasta la București, pentru a prezenta hotărârea dela Medias Măiestății Sae Regelii Ferdinand I și guvernului din București.

Conferența Diui colonel-veterinar Moga. După patru ani de sugrumare sulfetească n'a fost datut eri Duminecă pentru prima oară să ne

vedem adunați în sala festivă dela Asociațune pentru a ne deslăși și cultiva și inima și mintea. Ușile rugămite în țință s'au deschis larg și publicul românesc din Sibiu a alergat dormic de literatură și cântarea artistică românească.

A cântă asemenea pentru prima dată după 4 ani corul Reiniunii de muzică cum sub conducerea talentatului cântăreț de operă Ionel Crisan. Colindele au avut atîta țință și grîngăse, încât își părea la unele pianissimo că vin din alte locuri, asemenea și Imnul regal și Strugurele bătut de piatră au fost cântate cu multă artă.

A vorbit Dl. președinte A. Bărcăna despre zilele grele ale sibiienilor în cursul celor doi ani din urmă, despre vătările de desmădăduș și mai apoi de însuflețit încredere în viitorul s'au mai. — Conferențianul Dl. colonel-veterinar Moga a espus liber viața și faptele lui Mihnea cel rău și ale Doamnei Chiajna.

† Iulia Herbay. Din Arad primim tristă știre despre moartea secretarului la banca «Transilvania» Iulia Herbay. Înmormântarea i s'a făcut Luni în 6 L. c. El deplânge o numeroasă familie, fiice și frați. Odihnească în pace!

Știri ziaristice. Din Oradea-mare ni se trimite primul număr al unui organ popular redactat pe înțelesul săteanului român, și purtând numele de *Tribuna Bihorului*. Editor și redactor este prîntele Gh. Tulbure, cunoscut ca bun mîntuitor al concedului. Tribuna Bihorului apare în fiecare Duminecă și costă 5 coroane pe un număr de an. Redacția și administrația: Oradea mare, Piața Széchenyi 5.

A murit Hertling. Din Bavaria se vestește moartea fostului cancelar imperial german, Hertling. Bătrînul om de stat ocupase locul lui Bethmann-Hollweg, fără a izbuti să scape de înlăurirea cercurilor militare, care au produs nenorocirea Germaniei. Hertling moare în etate de 76 de ani.

Aviz. Dl. general, comandantul trupelor a dat ordin ca toate cererile adresate de diferite persoane pentru a li se îngădui să rămân în Sibiu, să fie primite la comanduire, iar nu trimise acest comandament.

Oprire. E strict interzis să se dea pușcături în seara de anul nou. Cine va nesocoti acest ordin, va fi aspru pededit.

Comandantul Pieșii Sibiu.

Cătră poporul românesc. Sub acest titlu a publicat Statul național românesc din Oradea mare o curticică, scrisă de dl. Gh. Tulbure, cu menirea să deștepte mintea și să întărească inimile săteanilor în contra vestitorilor mincioșii, cari pe bani grei primii dela stăpînirile ungrărești înmăneză noiștrii, cu gândul păcătoș să le prostească, și să le abată dela drumul ce duce cătră România Mare, și cu vorbe frumoase le ce câștige dragoste pentru țara ungrărească, ajunșă din păcatele ei în doaga morții. Doritorii d'a se lumina, n'au decât să citească șu pomenita curticică.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Hermann. Directora: D-na M. Scholtes.

Zilnic două reprezentații.
Începutul în: ora 5 1/2, 7 1/2, seara.
Duminecă și în serbare trei reprezentații la ora: 3 1/2, 5 1/2, 7 1/2, seara.

Dirrecția dorește onoratului public: An nou fericit!

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directora: Dna Emil Toth.

An nou fericit dorește onoratului public: Direcțiunea.

Zilnic interesante reprezentații.
Începutul la: ora 7 seara.

Posăza redacției

Dnii G. Popa în P. Negrești, este o mare mișele la mijloc. «Manifestele» acelea au fost paste pe ascuns în țiar. Vom cereșta încerca. Apoișta mincioșii s'at vor de reconoscut: ei nu subscieră manifestele, se țon să-și arate numele, și nu îndăzneș să spună nici mizer țipografie, unde-și scot hîrtăciile, prin care voi și să păcălescă pe romîni. Dar a trecut saba... Hîrtăciile s'at ban — de ce. Foc tele trimise le păstrăm la muzeu.

Publicațiune

Consistorul arhidiecezan dă în arândă pe timpul de la 1/14 Febr. până la 18/31 Dec. 1919 grădina, — arător și fână — din strada Schewis Nr. 21, pe calea licitațiilor publice, ce se va ținea în 18/31 Ian. 1919 la 3 ore d. a., în cancelaria Consistorului arhidiecezan (strada Măcelarilor Nr. 32) parter, la stânga.

Până la acest termen se primesc și oferte în scris, sigilate și provăzute cu timbru de 1 cor., cari oferte sunt a se adresa Consistorului arhidiecezan, cu indicarea: «Ofert pentru esarândarea grădinei din strada Schewis Nr. 21».

Prețul de strigare este 1000 cor., și licitații înainte de începerea licitației au să deună vadiu de 100 cor. la mâna asesorului consistorial Pantaleon Lucațu, însărcinat cu ținerea licitației.

Despre condițiile de licitare se pot primi informații tot dela numitul asesor consistorial, până la ziua de licitare.

Rezultatul licitației devine obligator numai după aprobarea Consistorului.

Sibiu, din sedința Consistorului arhidiecezan, ținută la 21 Decembrie 1918.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 11244 Eptr.

Publicațiune

Consistorul arhidiecezan dă în arândă pe timpul de la 1/14 Februarie până la 18/31 Decembrie 1919:

a) Livadia dela mauerul al II-lea din strada Șurii-mici;

b) Locul arător și livadia de lângă calea ferată și livadia profesorului Schuller, și

c) Un șopron de fân din curtea mauerului din strada Neppendorf, toate proprietatea «Fondului cultural Alexandru Lebuș», pe calea licitațiilor publice, ce se va ținea în 18/31 Ianuarie 1919 la 3 ore d. a., în cancelaria Consistorului arhidiecezan (strada Măcelarilor Nr. 32) parter, la stânga.

Până la acest termen se primesc și oferte în scris, sigilate și provăzute cu timbru de 1 cor., cari oferte sunt a se adresa Consistorului arhidiecezan, cu indicarea: «Ofert pentru esarândarea realităților «Fondului cultural Alexandru Lebuș».

Prețul de strigare este 1324 cor., și licitații înainte de începerea licitației au să deună vadiu de 134 cor. la mâna asesorului consistorial Pantaleon Lucațu, însărcinat cu ținerea licitației.

Despre condițiile de licitare se pot primi informații tot dela numitul asesor consistorial, până la ziua de licitare.

Rezultatul licitației devine obligator numai după aprobarea Consistorului.

Sibiu, din sedința Consistorului arhidiecezan, ținută la 21 Decembrie 1918.

Consistorul arhidiecezan.

Instrucțiune în limba germană

Gramatică. Conversațiune. Informații la Administrația acestui ziar.

Redactor responsabil: Dr. Nicolae Regman.

Ernest Hajdu, zugrav artistic

(328) 1—10

de firme, decorator, pictor de biserică și poezitor. — Sibiu, Str. Cisnădiei Nr. 31.

Ciorapi pentru reparat

cu prețul de 1 cor. 80 fil, se primesc în

: : prăvălia de mărfuri pentru turiști : :

FRIEDMANN, Sibiu, Str. Gușterii 9.

Se caută mai multe

domnișoare inteligente române

pentru oficiul de birou. Salar ca și la stat și drept de pensiuine. — Informații mai de aproape se dau la comanda gării din

: : loc, între orele 10—12 a. m. la : :

1—3 (322)

Locotenentul Vlaicu.

M. Z. 47/1919

(330) 1—1

Hotel de arândat

Hotelul orașnesc «La leul de aur» din Sebeșul săsesc se va da în arândă pe timp de 6 ani și se poate lua numai decât în primire.

Esarândarea hotelului se face prin licitațiune publică, care va avea loc în 20 Ianuarie a. c., la orele 10 a. m., la magistrațul orașnesc. Prețul de estimare face 4000 cor., vadiul 400 cor. Oferte în scris provăzute cu vadiul necesar se primesc până la începerea licitației verbale. Condițiunile de licitare se pot afla la magistrațul orașnesc.

Se beșul săsesc, la 8 Ianuarie 1919.

Magistrațul orașnesc.

Deschidere de prăvălie

Sub numirea de „Societatea sibiană de transport Bedeus și companion H. G. T.» (Hermanstädter-Transport-Gesellschaft, Bedeus und Genosse) s'a înființat cu începutul lui Ianuarie o întreprindere de transport, care deocamdată, până când va fi circulația trenurilor regulată, a sranjat pe liniile Sibiu—Turnu-Roșu, peste Sadu și Veștem, Sibiu—Sighișoara peste Mediaș, Sibiu—Sighișoara, peste Agnita, Sibiu—Alba-Iulia, peste Sebeșul-săsesc, Sibiu—Ocna, Sibiu—Râșnă și Polnoca, Sibiu—Făgăraș, peste Avrig, o circulație regulată de automobile de povară. Afară de circulația pe aceste linii, preia societatea transporte la gară și dela gară, desvagonări, mutări, etc. și va servi prin aceasta trebuințele industriștilor și meseriașilor, ca și acele ale particularilor. Toate comisiunile sunt a se adresa cătră

Societatea sibiană de transport
Bedeus & Companion
Sibiu, Piața mare 3—5, Telefon nr. 322.

Publicațiune

Divizia 2 de vânatori cumpără orice cantitate de grâu, făină, păpușoi (cucuruz) fasole, mazăre, mălai, orz ovăș și fân plătind costul lor imediat.

Prețul după invoială

Prețarea se va face ori la Sibiu, ori la gara cea mai apropiată de locul unde se află produsele.

Ofertele scrise sau vorbite se pot adresa la:

(323) 3—10

Comandantul Diviziei 2 de Vânatori
în localul Școlii de Cadeți din Sibiu.

Nr. 3289/918 Pret.

(323) 1—3

Concurs

Pentru posturile de medic ale cercurilor sanitare Noerich și Hosman, cari cercuri se țin de pretura din Noerich com. Sibiu, se scrie prin această concurs.

De cercul sanitar al Noerichului se țin comunele: Noerich, Altina, Bendorf, Chirpăr, Țichindeal și Vurpodul; de cercul Hosmanului comunele: Marpod, Hosman, Ilmibav, Săsăuș, Nucet, Foteldea și Cornățelul.

Emolumentele împreună cu aceste posturi sânt: 1600 cor. plată fixă, 1100 cor. ajutor la sperele de drum, 300 cor. pentru locuință și venitele fixate prin lege.

Concurenții au să-și aștearnă cererile insiruate conform legii din 1908: XXXVIII, § 7, până în 20 Ianuarie subsemnatului.

Cunoașterea limbii românești și nemțești e neapărat de lipsă.

Noerich, în 5 Ianuarie 1919.

Prim-pretoral cercual concediat:

Mild,

pretor cercual.

1—3 (323)

O domnișoară

care posedă în vorbit și scris limba română și germană și știe scrie la mașină angajază imediat Agenția Telegrafică DACIA.

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu—
: : Nagyszeben se află de vânzare : :

Brazde în ogrorul lui Hristos

de

Dr. Ștefan Ciroianu.

Prețul unui exemplar 6 coroane, plus porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de

Abatele Metodiu Zavoral.

Prețuri: 30 filieri plus 10 filieri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantrropic.

Editura și tiparul tipografic arhidiecezane.